

Babický školáček

Babická školní revue

Revue - čti [revi:] ... je, když ukážeme, co umíme. Třeba v časopisu.

září - říjen 2009

Adriana Lagronová, 1. tř.

***První číslo je věnováno dětem, zvířátkům,
vůni prázdnin i prvních podzimních školních dnů***

Zveme vás k nám do školy:

13.11. od 16 hod slavíme

Martinskou slavnost

Podělíme se s vámi o pohádku, cukroví a písničky a možná přijede i Martin na bílém koni!

14.11. od 13:30 do 18 hod pořádáme

Řemeslný jarmark

Čeká na vás loutková pohádka, předvádění řemesel, tvořivé dílny i prodej hotových výrobků. Malované hedvábí, ošatky a zvonečky z pediku, paličkovaná krajka, vizovické pečivo, výrobky z včelího vosku, krkonošské vánoční ozdoby ze skleněných perel, šperky, panenky z lýka a mnoho dalšího.

Retro okénko

Retro je, když je něco trošku starší, než my, školáci, ale je to zase v módě a máme to rádi!

Tajný úkol: Vystopuj, který prvňáček je na fotografii. Náповěda: Objevuje se v tomto čísle časopisu.

Babický školáček

Kdo časopis vydává: ZŠ Babice nad Svitavou

Kdo píše a kreslí: děti z 1.-4.tř.

Kdo jim pomáhá vytvořit prostor pro revue: paní učitelky Mgr. Romana Sklenaříková,
Mgr. Kateřina Klumplerová, Mgr. Kateřina Gančarčíková, Mgr. Magda Zdražilková

Kdo to pak spojí a sladí dohromady: Martina Danielová

Děje se onoho času v Babicích nad Svitavou.

Úvodník (pro děti)

Dobrý den,

zdravím vás, všechna lidská mláďata, malá, velká, huňatá, neopeřená i ta ještě slepá (těm nechť to, prosím, přečte jejich milá máma!). Vítám vás při čtení naší školní revue věnované dětem a zvířatům. Přeji vám, mňauky, příjemné pokaňkáníčko a teplounké pohovněníčko nad stránkami Babického školáčka. Šupky do čtení! Ať máte ve vašich pelíscích legrando, brando... moje milá zvířecí bando!

Za všechny myšky, kočky, psy, dinosaury, osmáky, rybičky, vlky a opice... zkrátka celý zvířecí kolektiv Základní školy Babice nad Svitavou

Romana Sklenaříková, ředitelka

Haf

D. Pelant, 1. tř.

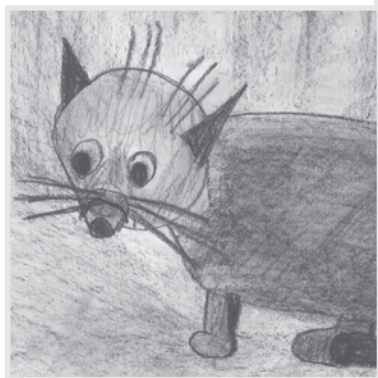
M. Pidra, 4. tř.

Úvodník (pro maminky, tatínky, tety, strýce, babičky, dědy, učitele, starosty atd.)

Těší mě, že nápad babického školního časopisu byl zhmotněn a Vy jej držíte ve svých rukách. Vaše děti se na hodinách kooperativní slohové výchovy učí malé redaktorské práci — píší články, rozhovory, ti menší skládají básničky a malují obrázky. Věřím, že nám všem školní časopis otevře novou cestu vycházející z pozitivních hodnot **komunikace**, **sdílení** nápadů a především bezbřehé **tvorivosti**, která je podstatou veškerého dětského hraní a bytí.

Děkuji touto cestou stvořitelům školní revue a všem dospělým čtenářům přeji příjemné chvíle strávené nad stránkami Babického školáčka.

Mgr. Romana Sklenaříková, ředitelka

L. Hloušek, 4. tř., A. Oherová, 2. tř., A. Sklenaříková, 1. tř., A. Lagronová, 1. tř.

Voňavé a slunečné Pozdravy z Prázdnin

Když se řekne **stanový tábor**, je hned jasné, že se spí ve stanech. Protože spát ve stanech je moc dobrodružné. A navíc vám do stanu lezou různí brouci, mouchy, pavouci atd. Na různých táborech se nemusíte bát, že zaspíte, ale na stanovém táboře se nemusíte obzvlášť bát, že se probudíte pozdě, protože vás vzbudí pěkně nahlas. A hned zrána máte rozcvičku a vydatnou snídani...

Andrea Blažíková, 4. tř.

Já, Vojtišek, Honzík a tatínek jsme byli o prázdninách **v Chorvatsku**. Plaval jsem,

potápěl jsem se, jezdili jsme na výlety a chodili jsme na zmrzlinu.

Jiří Možný, 3. tř.

Místo, které mám ráda, je v **Kanadě** na jezeru. Na jezeře se mi nejvíce líbí, že je voda krásně průhledná, jako by byla křišťálová. Když tam jsem, tak se cítím velmi uvolněně. Kdyby toto místo bylo v pohádce, tak by tam asi bydlela zlatá rybka a možná také princezna ze Šíleně smutné princezny.

Nora Němcová, 4. tř.

E. Němcová, 1. tř.

P. Almanová, 1. tř.

...také tipy na veselé výlety

Byl jsem v **Kunžaku u Jindřichova Hradce**. A koupal jsem se v rybníce. Líbilo se mi, když jsme jeli parní lokomotivou. A nejlepší bylo, že jsme sbírali houby a pluli po rybníce v lodce.

Lukáš Hloušek, 4. tř.

Byli jsme na **pštrosí farmě v Doubravici nad Svitavou**. Skákali jsme na trampolíně

a pozorovali jsme pštrosy. Líbilo se nám, že měli rozčuchaná peříčka, že to vypadalo jako ježci.

Vendula Rotreklová, 4. tř. a Filip Šenkyřík, 3. tř.

Byl jsem na **Jalovém dvoře** (Heršpice u Slavkova). A co jsem tam dělal? Hladil jsem koně. Líbilo se mi, když sestra jezdila na koni.

Milan Pidra, 4. tř.

A Po Prázdninách zase do školy

O škole nám napsali třetí a čtvrtáci. U odpovědí uvádíme jejich novinářské zkratky, abychom zachovali jejich soukromí.

L. Zdražilková, 4. tř.

M. Pešová, 2. tř.

Co máte ve škole nejraději?

- matematiku a český jazyk a výtvarnou výchovu, také mám rád tělocvik. A a a... časopis (007)
- družinu (200)
- ve škole mám nejraději učení a přestávky (n.n.131)
- matematiku: moc a moc mám rád „krát“ a dělení a „plus“ a jen málo „mínus“ (112)
- a já zase doufám, že budu mít vánoční prázdniny. Proto jsem taky přišla (A. Lindgrenová – Pipi Dlouhá punčocha)

A co byste nejraději zrušili?

- nic, je to ve škole dobrý dost (0013 a 112)
- domácí úkoly (007, 200, H.D., 169, L.Z.337, V.R.)
- pětky a ještě písemky (007)
- v Argentině jsou úkoly přísně zakázány. Někdy

se ovšem stane, že se nějaké argentinské dítě schová ve spíži a tajně se tam učí, ale když ho maminka načapá, tak se má na co těšit ... Tak co vlastně ve škole dělají? Jedí bonbony. Blízko školy je továrna na bonbony a odtamtud vede potrubí rovnou do třídy (A. Lindgrenová – Pipi Dlouhá punčocha)

Kdybych byl učitel, choval bych se k dětem tak, že bych...

- na ně nebyl přísný (007, V.R., L.Z.337)
- byl k nim hodnej (0013)
- je měla ráda a chovala se k nim hezky (n.n.131)
- byl spravedlivý a někdy hodný a maličko přísný (112)
- ...se rozhodla, že udělám všechno proto, aby se Pipi ve škole líbilo (A.Lindgrenová – Pipi Dlouhá punčocha)

Myslím, že paní učitelka si pro nás doma připravuje:

- úkoly, učení a písemky (007, 0013, n.n.131, H.D.)
- „ano“ (200)
- nové učení a různá překvapení a různá překvapení (112)
- hrátky (169)
- vybaluje dětem bonbony z papírků, co by dělala jiného... (A. Lindgrenová – Pipi Dlouhá punčocha)

A jak může vypadat naše škola v budoucnosti?

- byla by větší a bylo by tam víc tříd, až do deváté (H.D.)

- bude se vznášet ve vzduchu a do školy budou chodit roboti. A děti budou jíst nebo cvičit automaticky (007)
- elektrický plot se bude odemykat detektorem identity, budou tam děti létat v létacích autech, učitelé budou dávat těžší úkoly a budou se teleportovat ze školy, do školy i jinam (112)
- škola bude za sto let vypadat jako dnes, akorát tam bude mít automatické otevírací dveře (169)
- za 1000 let už tu nebude nic (n.n.131)
- tam děti samy dokonce ani nechodí do školy. Posílají za sebe bráchu (A. Lindgrenová – Pipi Dlouhá punčocha)

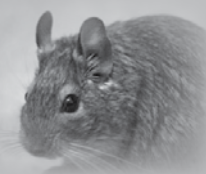
Naši První osmáci jdou do světa

Naši osmáci (degu) si už na začátku září prokousali díru ze své klece, aby mohli vyrazit na svobodu. Při jejich chytání o přestávkách nadšeně pomáhali prvňáci, druháci, třetáci i čtvrtáci. Touha pečovat o osmáky byla velká, přinášeli jsme jim další a další klece, ale výsledek byl stejný. Milí žáci osmáci, jak si přejete, vypouštíme vás tedy z naší základní školy a přejeme vám hodně štěstí ve vašem dalším dlouhém životě, a hlavně dobrého opatrovníka!

Doporučená četba: P. Brycz, Dětský zvěřinec

K.G.

P.S.: V době uzávěrky tohoto čísla již osmáci našli svůj nový domov u hodné paní učitelky J.V.

Letem světem z Babic nad Svitavou a zase zpět

5. 9. HODY

Byl jsem na hodech a tancoval jsem s Májou Zdražilkovou. Líbilo se mi, když jsme tancovali pasáž kříž a komínek. A že jsme za to dostávali odměny. (Jiří Možný, 3.tř.)

19. 9. BABICKÝ HANK ANEB NA KOLE DO KOPCE

Jel jsem na kole od Tyršů až na fotbalové hřiště. Líbilo se mi, že jsem dojel navrch a dostal cigáru a limonádu zdarma. A nejlepší bylo, že jsem dojel jako první a dostal jsem pohár. (Lukáš Hloušek, 4.tř.)

7. 10. DIVADLO RADOST - „TŘI ČUNÍCI, NEZBEDNÍCI“

Jé!!! Mně se to moc líbilo. Prasátka si stavěla domečky. Ale jak tam vyskočil vlk! To jsem se ták lekla. (Adriana Lagronová, 1.tř.)

Branný závod ve Vranově

Obec Vranov každoročně pořádá branný závod pro nejzdatnější sportovce, kteří se zároveň nebojí zašátrat i ve svých vědomostech a znalostech nejrůznějších oblastí. Jelikož se pokládáme za ty pravé, pro které je závod pořádán, rozhodli jsme se, že si tam vyjedeme.

Byli jsme vyvezeni 24. září v 6 hodin od školy, což nepovažuji za nejlepší začátek dne, ale dětský entuziasmus probudí leckoho. Poté, co jsme projeli asi všechny vesnice v okruhu 20 km od Babic a posbírali další natěšené sportovce, přistáli jsme ve vranovském žlebu. Tam nás nikdo nečekal (doslova). To ovšem děti nezastrašilo a do areálu se stejně dostaly skrz příčky ve vratech. Pořadatelé, kteří přijeli o něco později, byli shovívaví.

Další věci již měly poměrně rychlý spád – registrace, informace, start. Naši třetíci a čtvrtáci byli mírně nervózní, nicméně s plnou vervou a bojovností vyběhli vstříc opravdu neláskavému terénu a záludnostem protipožární ochrany, přírodovědy, zdravotvědy, pravidel silničního provozu a dalším. Zpátky přiběhli asi za 13 minut, což je při pohledu na terén čas pro mne zcela nepochopitelný. Děti říkaly

něco o modrých krvinkách (tedy těžko říct, co se na trati vlastně dělo...).

Pak jsme měli možnost shlédnout záchranné akce hasičů při povodních nebo likvidaci ohně v hořícím autě. Byli jsme uneseni, protože na záchranných akcích se podílel vrtulník. Sice natolik zvířil prach a písek, který nám bil do očí, že jsme ve skutečnosti nic neviděli, alespoň jsme ho však slyšeli.

Při vyhlášení výsledků jsme se dozvěděli, že nejsme zrovna mezi prvními deseti, ale nikoho to nezarmoutilo a jelo se domů. Domů jsme se dostali docela vyčerpaní, ale myslím, že to pro všechny byl nádherný den. Trochu jsme si osahali své možnosti, trochu oddychli od školy, pobyli spolu a před spaním jsme si klidně mohli říct: To jsme si zase užili světa.

Kateřina Klumplerová

čima dětí:

„Běhala jsem tam od jednoho stanoviště ke druhému. Líbilo se mi, že když jsme dobíhali, tak jsem slyšela, jak na nás volá paní učitelka.“

Lucie Zdražilková, 4.tř.

„Líbilo se mi, když jsme vyběhli. A nejlepší bylo, že jsme měli jen čtyři trestné minuty.“

Milan Pidra, 4.tř.

„Museli jsme přeskákat přes pneumatiky a potom přes dřevěnou zeď. Nejlepší bylo, že jsme se mohli klouzat na kopcích, které byly uježděné po motokroskách.“

Jiří Možný, 3.tř.

„Líbilo se mi, když jsme s paní učitelkou fandili. A když hořelo auto a hasiči hasili.“

Filip Šenkyřík, 3.tř.

Řecká miniolympiáda

Téměř dvacet babických školáků a jejich hosté se v neděli 20. září 2009 na školkovém hřišti potkali s bájným hrdinou Héraklem. A kdo to vlastně je Hérakles?

Báje praví, že to byl syn boha Dia a smrtelné ženy Alkmény. Když se narodil, Diova pravá žena, bohyně Héra, se tak rozzlobila, že do jeho postýlky, kde spal s bratrem Ifiklem, poslala dva hady, aby jej zabili. Zatímco Ifikles strachy křičel, Hérakles popadl oba hady a každého v jedné ruce uškrtil. Od té chvíle bylo všem lidem i bohům zřejmé, že se narodil velký hrdina.

Jako malý chlapec se Hérakles učil všemu, co má umět dospělý muž - řídit vůz, šermovat a zacházet se všemi zbraněmi, boxovat, střílet lukem, ale také se učil zpěvu a hudbě. Všechny své vrstevníky převyšoval postavou,

silou a odvahou. A měl ty nejlepší učitele, ale protože byl také hodně vznětlivý a se svými učiteli se rád přel, poslal ho jeho otec kam jinam, než na venkov, ke stádům. Tam pobyl až do svých osmnácti let. Na venkově se mladý Hérakles proslavil tím, že zabil kithairónského lva, který pustošil tamní stáda.

Sám lva vystopoval a zabil ho kyjem, oblékl se do jeho kůže a místo přilby nosil jeho rozevřené čelisti. Podle toho Hérakla vždy poznáme. Na všech obrázcích nebo sochách má v ruce kyj a na hlavě a ramenou kůži ze lva.

Pro milovníky úkolů:

- až budete v Brně na Zelném trhu, zkuste na kašně najít sochu Hérakla (na řetězu drží tříhlavého psa Kerbera)
- zkus doma zjistit, podle čeho získala olympiáda svoje jméno, jak často se koná a zda ve starověkém Řecku mohly soutěžit i ženy
- můžeš napsat oslavnou báseň, opěvující sportovní schopnosti kamaráda
- a běž se chvilku procvičit v běhu, hodů, skoku nebo trubení, ať se při čtení časopisu neunavíš

A zpět do novověku: onu zářijovou sobotu jsme zajistili nádherné počasí a tak na krásně nazdobené starověké „peplosy“ a sandály všech účastníků svítilo slunce. Atmosféru jsme dychtivě nasáli, aniž bychom tušili, že již za pár týdnů nás překvapí první sníh...

Stateční hrdinové a hrdinky se s chutí pustili do dvanácti Héraklových úkolů, pro obyčejné smrtelníky zcela nespílitelných... Přemoci hady. Házet mohutnou palicí. Vyplašit stymfalské ptáky. Ulovit lukem velkého divočáka. Zkrotit divoké thrácké kobyly. Plavit se vozem

boha Slunce. Sklidit vzácná jablka Hesperidek. Naházet psu Kerberovi koláče. Přiskákat se zlatým rounem. Uniknout na bříše ovce. Uklidit po sobě Augiášův nepořádek a založit olympijský oheň.

Zvítězili jsme všichni, klid zbraní jsme dodrželi a přátelskou atmosféru potvrdili večer při opékání špekáčků (některé možná byly z Olympie?).

Děkujeme rodičům z občanského sdružení Babyka za nevšední odpoledne.

Kateřina Gančarčíková a Nicole Sumelidu Votavová

😊 Čima dětí:

„Plnili jsme různé úkoly, které jsme zvládli bezvadně. Líbilo se mi, když jsme s mojí kamarádkou Norinkou měly všechny úkoly hotové a mohly jsme dělat, co chceme.“

Andrea Blažíková, 4. tř.

„Líbilo se mi, jak jsem krmila psa Kerberosu. A jak jsem škrtila hady. A taky táborák a hraní s Terkou. A bylo tam dobře.“

Anna Lubalová, 3. tř. Waldorfská ZŠ, Brno

„Soutěžila jsem na „skejtu“. A líbilo se mi, když mě nesli na tyči ven z jeskyně.“

Nora Němcová, 4. tř.

„Nejvíce se mi líbilo, jak jsme opékali buřty. Bylo tam hodně zábavy.“

Lucie Zdražilková, 4. tř.

Rozhovor s oPravdovým hudeBníkem

- Panem Pavlem Macků

Dne 7. září 2009 jsme v naší škole s radostí uvítali pana Mgr. Pavla Macků, Ph.D., který dětem zajímavě popovídal o vývoji hudebních nástrojů. Spolu s ním jsme se prošli obdobím pravěku, starověku, středověku a renesance až do současnosti. Od nástrojů nejstarších (klacků a kostí) jsme se přes více či méně známé strunné i dechové nástroje dostali až ke zkumavkám zalitým voskem. Víte, co to je okarina, šalmaj nebo žaltář? A i kdyby nám již ty cizokrajné názvy vyprchaly z naší paměti, zůstal nám po nich pěkný, trošku pohádkový pocit.

Příjemné bylo, že si děti mohly samy na téměř všechny nástroje zamuzicírovat. A po přednášce se třetáci a čtvrtáci pana Macků zeptali na spoustu věcí... Svoji novinářskou premiéru zvládli na jedničku, dokonce nechyběl ani mikrofon (vyrobený ze švihadla).

1. Na který nástroj jste hrál jako první?

Mým prvním nástrojem byla flétna, dostal jsem ji na Vánoce, když mi bylo čtrnáct let.

2. Když jste byl kluk, měl jste radši hudbu nebo matematiku?

Jsem povoláním fyzik-matematik (děti: jééé...), takže matematiku jsem měl rád, tělocvik moc ne, tam jsem prskal, tam jsem se nedozvěděl nic nového. Hudební výchovu jsem měl rád.

3. Kolik vám je let?

46 pryč (mezi dětmi: óóh!)... Ale připadám si pořád na dvacet.

4. Jaký hudební nástroj máte nejradši?

To je podle toho, jakou mám náladu. Když jsem učil a měl jsem někdy vztek, vzal jsem trumpetu, troubil půl hodiny, až jsem se uklidnil. Až pak jsem si vzal loutnu a hrál. Mám rád všechny nástroje, každý nástroj odpovídá nějaké náladě. Když mám klidnou, hraju na loutnu.

5. Máte děti?

Mám dvě děti, osmiletého Josífka a šestiletého Františka... ne, vlastně sedmiletého. Zajímavé je, že jsou od sebe narozeni o 13 měsíců, 13 dnů, 13 hodin a 13 minut.

6. Mají rádi hudbu?

Už je začleňuji do svých přednášek, někdy chodí se mnou, když hrajeme pohádku pro nejmenší, hrají na ty lehčí nástroje.

7. Kde bydlíte?

V Nedvědici pod Pernštejnem.

8. Takže Vás můžeme potkat, jak hrajete na Pernštejnu?

Tam mě moc neuvídíte, ale o prázdninách chodím hrát jako trubadúr po zámcích.

9. Kdybyste si mohl vybrat historickou dobu, kam byste vyrazil?

Myslím, že bych zůstal v dnešní době. Ale kdybych si měl vybrat, tak zamířím do Antiky – Řecka, Říma, Izraele. A středověk mě láká asi ze všech nejvíc, i když to byla těžká doba... A mojí vysněnou zemí, kam bych se chtěl podívat, je Antarktida.

10. Jaký sport máte nejraději?

Tělocvik jsem neměl moc rád, ale co hraji rád, jsou šachy. A ze sportů – 14 let jsem tančil, takže společenský tanec.

11. Jakého zpěváka nebo zpěvačku máte nejraději?

Pavarotti, Domingo, z našich Magdalenu Koženou.

12. Jakou hudbu máte nejradši?

Poctivou hudbu, když vidím, že to muzikanti umí – takže středověk, gotika, renesance, baroko je vrchol, klasicismus je nádherný, Verdi – to už je pro mě moderní. A z té „vaší“: Když hrajou v rádiu ABBu, tak to nevypnu. Moderní hudbu poslouchám občas v autě, aby se mi dobře jelo.

13. Jak dlouho hrajete na hudební nástroje?

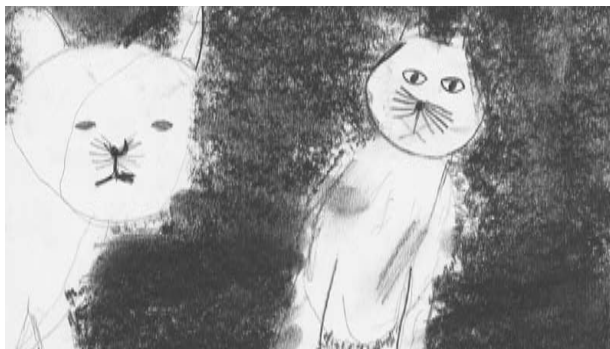
Tak počítejte – teď je mi 46, flétničku mám od 14. Kolik to je?

14. A zpíváte si doma?

Zpívám a velice rád. Chodil jsem se učit zpívat i k operní zpěvačce, abych si uměl posadit hlas.

*Kateřina Gančarčíková, Kateřina Klumplerová
a děti ze 3. a 4. tř.*

Malá chvílka s Pezií

T. Peroutková, 1. tř.

KOČKA

Máme doma kočku
Upředla si vločku
Kočka není bílá
Proto snědla hýla

Lukáš Prchal, 2. tř.

V ŠATNĚ

Upadla mi ponožka
Přinesla ji stonožka
Když jsem si ji nasadil
Stáhl mi ji krokodýl

Tereza Gančarčíková, 2. tř.

DĚTI A DRAK

Anička
Krmí koníčka
Petr
Nosí svetr
Drak
Vyletěl až nad mrak

Kristýna Dvořáčková, 2. tř.

PODZIMNÍ

Slunce nabarvilo listí pro podzim
Do školy se děti oblékly tepleji
Slunce svítí dál a dál
Podzim nám přinesl větší mráz

Jiří Možný, 3. tř.

VOŇAVÁ

Slunce svítí nad horami
Podzim je blíže a blíže
Listí padá více a více
Škola voní víc a víc
A bude vonět i za měsíc

Tomáš Hrnčířík, 3. tř.

Medailonky

Zeptali jsme se:

1. Čím bys chtěla být, až budeš velká?
2. Co jsou Tvoje koníčky?
3. Jak se Ti líbí ve škole?
4. Co bys chtěla v naší škole změnit?

5. Čím bys chtěla být, kdybys byla zvířetem?
6. Jakou máš ráda barvu?

Ptala se Nora Němcová, 4.tř.

A dozvěděli jsme se:

Andrea Blažíková
4.tř.

1. Herečkou a zpěvačkou, protože ráda zpívám a chtěla bych hrát ve filmu.
2. Kreslení, hraní na kytaru a na flétnu.
3. Někdy to je dobrý a někdy se mi to tady nelíbí.
4. Aby bylo za školou dětské hřiště. A abychom nedostávali tolik úkolů.
5. Psem. Mám ráda psy. Jsou to dobří přátelé člověka.
6. Žlutou. Protože je teplá.

Patricie Almanová
1.tř.

1. Maminkou. Protože může mít děti. A být s nimi jen tak. Třeba doma.
2. Hraju na flétnu a taky jezdím na koních. To je má největší zábava.
3. Dobře, je to tady pěkný.
4. Že bychom nemuseli mít matematiku, jenom někdy. A nejvíc bych chtěla změnit, že bych chtěla v družině mít nové velké kostky, ať si můžeme stavět domečky.
5. Koněm. A hlavně tygrem a lvem. Líbí se mi, jak řvou.
6. Růžovou, žlutou a fialovou.

Z čtenářského deníku Prvňáčků a druháků:

Eduard Petiška: Bylo jednou jedno loutkové divadlo

Ilustrace: Tereza Gančarčíková, 2. tř.

Hledej slova **mnohovýznamová** aneb **není Piják jako Piják**

N. Němcová, L. Zdražilková, 4. tř.
J. Možný, T. Hrnčířik, 3. tř.

Podle Pracovních listů našich Prvňáčků

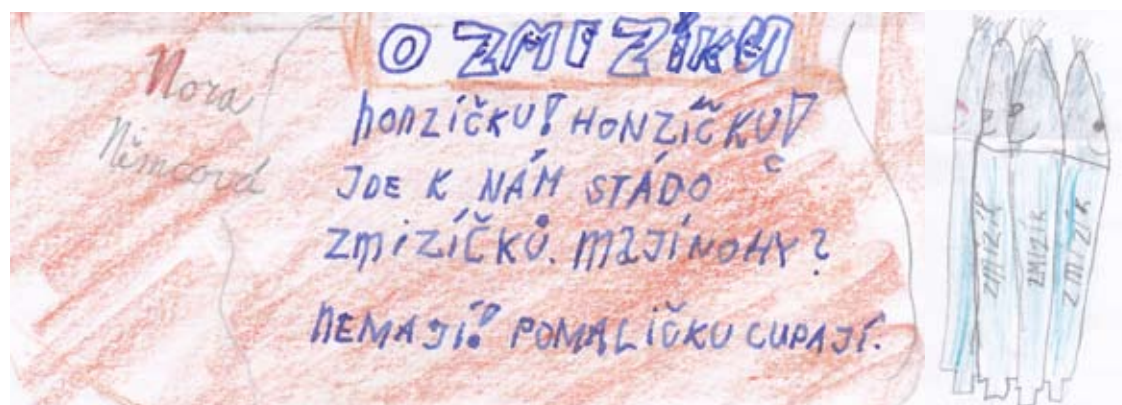
Vyzkoušej!

M. Zdražilková, 1. tř.

VyBarvi!

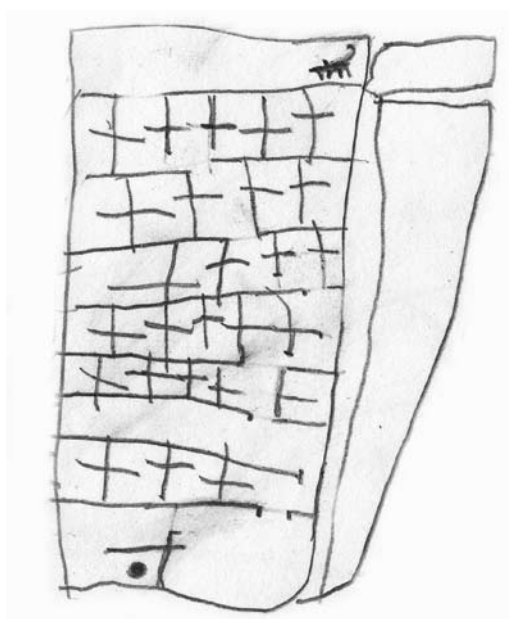
J. Hloušek, 1. tř.

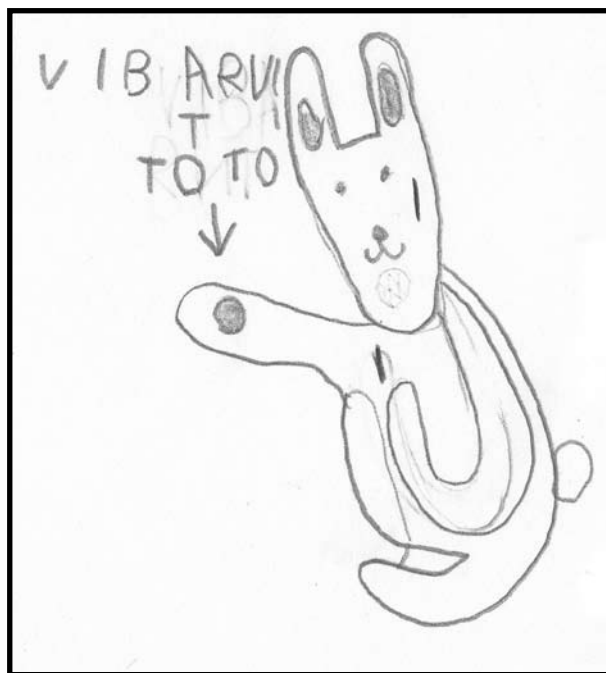
N. Němcová, 4. tř.

Bludiště

Mravenečník hledá cestu k potravě.

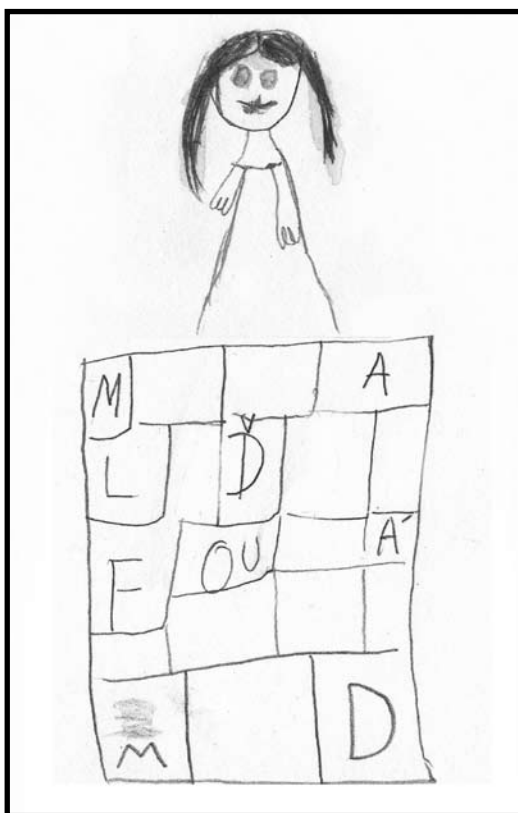

podle D. Hanzala, 1. tř.

M. Zdražilková, 1. tř.

DoPiš slova!

podle K. Vojáčkové, 2. tř.

Zakroužkuj všechna

V a spočítej je!

Vynálezce Vilém Znoj
vynalezl vzduchostroj.

Je to věru k nevíře,
kormidluje vějířem!

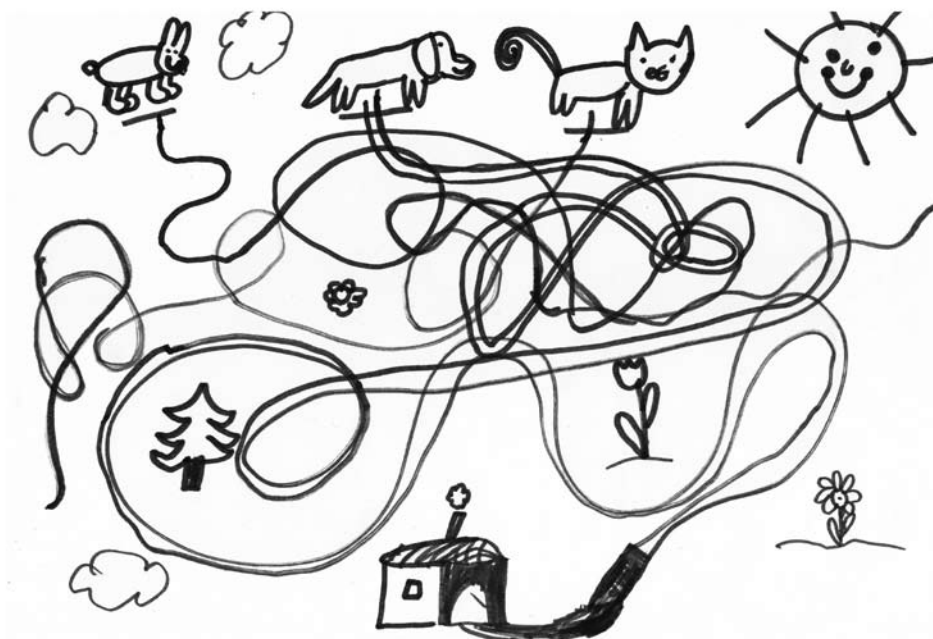
Využívá vzdušných vírů,
jenom výr v něj nemá víru.

Kdo chce létat s kotvou z vidlí,
nad tím lze jen mávnout křídly.

Petr Šmalec, Šmalcova abeceda

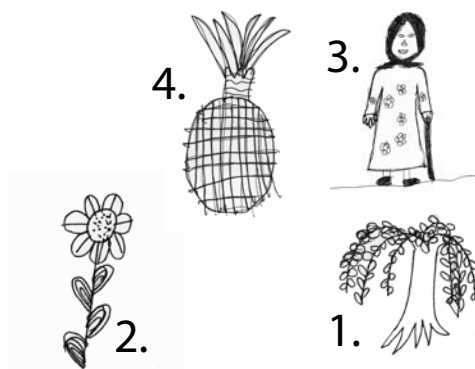
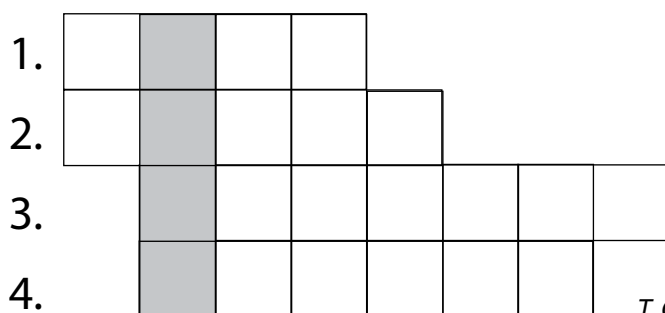
Cestičky

Které zvířátko dojde do domečku?

Křížovka

V rybníku plave....

T. Gančarčíková, 2. tř., E. Danielová, 2. tř., ZŠ Hroznová

„Mami, včera přišel Pepíček do školy a měl strašně špinavé ruce.“

„A co mu na to řekla paní učitelka?“

„Že má jít hned domů a umýt se!“

„Tak to asi dnes přišel čistý, že?“

„No, Pepíček jo. Ale všichni ostatní přišli děsně umazaní...“

(povídala nám H.D.)

**Najdi Příklad
a vypičítej**

Č. Hanák, 1. tř.

A Poslední stránka je na draka

2 modelářské špejle 4x4 mm, délka 100 cm a 75 cm

tenký provázek - asi 5,5 m

balicí papír – 1 arch

2 malé kovové kroužky (např. na klíče)

1 malá karabina

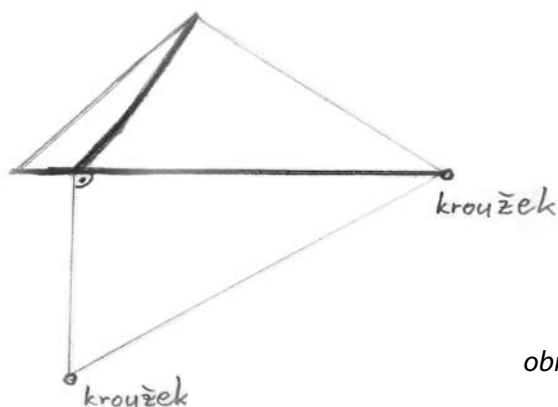
kreповý papír na pentličky na ocas

Radí vám skřítek Šikula

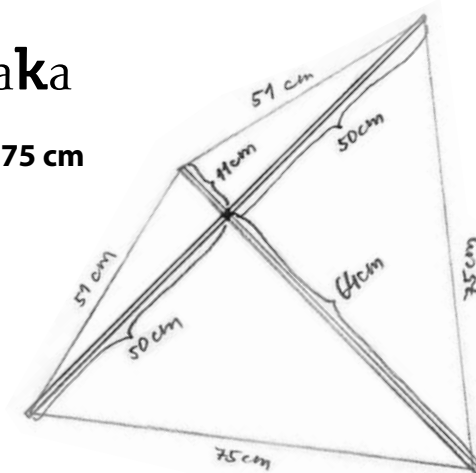
1. 0,5 cm od konce modelářských špejlí uděláme malé zářezy.

2. Modelářské špejle svážeme pevně provázkem do kříže – viz obr. 1.

3. Provázek uvážeme ke špejli v místě, kde bude mít drak ocas, vedeme k sousední špejli a ve vzdálenosti 75 cm pevně přivážeme. Pak pokračujeme k dalšímu konci špejle, uvážeme ve vzdálenosti 51 cm, dále ve vzdálenosti 51 cm a 75 cm (vrátíme se zpět k ocasu) - obr.1. Kostra draka je mírně prohnutá.

obr. 2

obr. 1

4. Draka z vnější strany potáhneme balicím papírem. V místě překřížení špejlí zpevníme papír nalepením malého čtverečku balicího papíru.

5. Draka uvážeme: jeden konec provázku dlouhého 115 cm přivážeme v místě překřížení špejlí ke kostře draka, propíchneme skrz balicí papír na vnější stranu draka a druhý konec provázku přivážeme na ocasní konec. Tam přivážeme kovový kroužek na připnutí ocasu. Druhý kroužek přivážeme tak, aby byl přesně nad místem překřížení špejlí a provázek svíral s kratší špejlí pravý úhel – viz obr.2.

6. Z proužků kreповého papíru a provázku vyrobíme ocas draka, k němu přivážeme karabinu na připnutí ocasu k tělu draka. V závislosti na povětrnostních podmínkách může být drak s ocasem nebo bez.

Magda Zdražilková

Matematická stonožka

Loučíme se s vámi malým domácím úkolem pro všechny děti, maminky, tatínky, tety, strýce, babičky, dědy, učitele, starosty atd.

Úspěšní počtáři dostanou sladkou odměnu a budou zveřejněni v dalším čísle naší revue.

